Mizmor 30 – A Chanuka Drasha

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יח הלכה ג - בחנוכה, ארוממך י"י

On Hanukah we say 'I will praise You Hashem' (Psalm 30)

<u>סדר טרוייש סימן ז</u>- ובארץ האי נוהגים לומר בחנוכה מזמור שיר חנוכת הבית במקום שיר מזמור And in the Land of the Island (Britain) the practice on Hanukah is to say 'Mizmor Shir Hanukat HaBayit...'

Psalms Chapter 30 תהלים

- א מומור: שיר-חַנְבַּת הַבּיִת לְדְוַד. א מוֹמוֹר: שׁיר-חַנְבַּת הַבּיִת לְדְוַד. 1 A Psalm: a Song at the Dedication of the House: of David.
- 2 I will praise You, Hashem, for You have raised me up, and have not allowed my enemies to rejoice over me.
- ע יְהוָה אֱלֹהָי-- שִׁנְעְתִּי אֵלֶידּ, וַתִּרְפָּאֵנִי. אַלִידּ, וַתִּרְפָּאֵנִי. 3 O Hashem my God, I cried out to You, and You healed me;
  - יְהְנֶּהִיהְ מֶּן-שְׁאוֹל נַפְשִׁי; **ז** יְהוָה--הֶעֱלִיתָ מִן-שְׁאוֹל נַפְשִׁי; **4** O Hashem, You raised up my soul from the nether-world; You gave me life, that I should not go down to the pit.
  - ן יודי, לְזַכֶּר לּיהוָה חֲסִידִיו; וְהוֹדוּ, לְזַכֶּר 5 Sing praise to Hashem, His pious ones, and give thanks to His holy name.
    - י בּיְרֶצוֹנוֹ: סְיִּיְכֵּע, בְּאַפּוֹי- חַיִּיִם בְּרְצוֹנוֹ: 6 For His anger lasts only for a moment, but His favour is for a life-time; in the evening one lies down in tears, yet arises with joy in the morning
    - בּל-אָמּוֹט † 7 Now I had said in my tranquility: 'I shall never fall.' בְׁעוֹלֶם.
- א יְהוָה־־ בְּרְצוֹנְדְּ, הֶעֶּמֵדְתָּה לְהַרְרִי-עֹו: **8** But all is through Your favour, Hashem You supported my greatness with might, if You were to hide Your face, I would be confounded
  - י אַלִידּ יְהוָה אֶקְרָא; אָקּרָא; אָלי-אֲדֹנִי, 9 To you Hashem, will I call, and to my Master will I make supplication:
  - : י מֵה־בָּצַע בְּדָמִי, בְּרְדְתִּי אֶל-שְׁחַת: 10 'What profit is there in my blood, when I go down to the pit? היוֹדְדּ עָבָר; הַיַּגִּיד אֲמִתֶּד. Shall the dust praise You? Will it declare Your truth?
- יא שְׁמַע-יְהוָה וְחָנֵנִי; הָוָה, הְיָה-עֹוֵר לִי 11 Hear, Hashem, and be gracious to me; O Hashem, be my helper
  - יב הָפַרְתָּ מִסְפְּדִי, לְמָחוֹל לִי: פִּתַּחְתָּ בי הָפַרְתָּ מִסְפְּדִי, לְמָחוֹל לִי: פִּתַּחְתָּ בי אַמְּחָר, וְתְּאַזְרֵנִי שְׁמְחָר לִי: פִּתַּחְתָּ 12 You turned my lament into; You removed my sackcloth and clothed me in gladness;
    - : יְּלְמְעֵּוֹ, יְזַמֶּרְךְּ כָבוֹד־- וְלֹא יִדֹּם: **13** So that my glory may sing praise to You, and not be silent; יְהְנָה אֶלהַי, לְעוֹלֶם אוֹדֶךָ.

      O Hashem my God, I will give thanks to You forever.

Mizmor 30 → Yosef

בראשית פרק לז 37:24 בראשית

(כד) וַיִּקְּחֶׁהוּ וַיַּשְׁלֵכוּ אֹתָוֹ הַבָּרָה וְהַ<mark>בְּוֹר</mark> בֵּק אֵין בָּוֹ מֶיִם:

And they threw him into the pit. The pit was empty, with no water in it.

Bereishit ch.41 בראשית פרק מא

(יד) וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְגָא אֶת־יוֹםֶּׁף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַ<mark>בְּוֹר</mark> וַיְגַלַּח וַיְחַלֶּף שִׂמְלֹּתִיו וַיָּבָא אֶל־פַּרְעֹה: And Paro sent and called for Yosef, and they pulled him out of the pit

Eereishit Ch.37 בראשית פרק לז

(כו) וַיִּאֹמֶר יָהוּדָה אֱל־אֶחָיו <mark>מָה־בֶּצְע</mark> כֵּי נַהֲרֹגֹ אֱת־אָחִינוּ וַכְסִינוּ אֶת־דָמָוֹ:

And Yehuda said to his brothers, 'what benefit do we gain if we kill our brother and cover up his blood?'

Bereishit Ch.37 בראשית פרק לז

לה) וַיָּקְמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתִיו לְנַחֲמֹו וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵׁם וַיֹּאֹמֶר כִּי־ אֵרֶד אֶל־בְּנֶי אָבֵל שְׁ<mark>אֶלָה</mark> וַיִּבְךְ אֹתֻוֹ אָבְיו And Yaakov refused to be comforted, saying I will go down to *she'ol*

בראשית פרק מב Bereishit 42:38

)לח) וַיֹּאמֶר לְא־יֵרֶד בְּנֵי עִמֶּכֶם כִּי־אָחִיו מֵת וְהָוּא לְבַדַּוֹ נִשְׁאָׁר וּקְרָאֶהוּ אָסוֹן בַּדֶּ(רֶ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָּהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שִׂיבָתֵי בְּיָגוֹן שָׁאִ<mark>וֹלָה</mark>:

And Yaakov said, my son (Binyamin) shall not go down with you, for his brother died, and he remains alone, and if some tragedy occur on the way you go, you will take my down in my old age to *she'ol*.

Bereishit 42:47 בראשית פרק מב

(כז) וַיִּפְתַּח הָאֶחָׁד אֶת־שַּׁלָּוֹ לָתֵת מִסְפֶּוֹא לַחֲמֹרָוֹ בַּמְּלֵוֹן וַיַּרְאֹ אֶת־כַּסְפֹּוֹ וְהִנֵּה־הָוּא בְּפֵי אַמְתַּחְתְּוֹ:
And one of them opened his sack, to give fodder to his donkey at the inn and saw the money...

The Application To The Story

בראשית פרק לט Bereishit ch.39

(ו) וַיַּעֲזָב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדֻע אִתּוֹ מְאוֹמָה כָּי אִם־ הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הָוֹא אוֹכֵל וַוְיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֻאַר (ו) וַיִּעֲזָב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדֻע אִתּוֹ מְאוֹמָה כָּי אָם־ הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־אֲדֹנְיו אֶת־עֵינֵיהָ אֶל־ יוֹסֵף וַתְּאֹמֶר שִׁרְבָּה עִמְי: And Potiphar left everything he had in Yosef's hand, except the bread which he ate. And Yosef was of beautiful form and of beautiful appearance. And it was after this things that his master's wife raised her eyes to Yosef and said, 'lie with me'.

Rashi, Bereishit 39:6 רש"י בראשית פרק לט פסוק ו

ויהי יוסף יפה תואר - כיון שראה עצמו מושל, התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, אמר הקב"ה אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך?! אני מגרה בך את הדוב, מיד ותשא אשת אדוניו וגו

'And Yosef was of beautiful appearance – as Yosef saw himself becoming powerful, he began to eat and drink and to curl his hair. The Holy One said, 'your father is in mourning, and you are curling your hair?! I will send the bear against you' – immediately, 'And his master's wife raised her eyes...'

בלעדי אלקים יענה את שלום פרעה <u>Bereishit 41:16 - בראשית מא:טז</u>

That is beyond me; it is God Who will respond with Pharoah's welfare

Bereishit 41:51-52 בראשית פרק מא

(נא) וַיִּקְרֶא יוֹפֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכָוֹר מְנַשֶּׁה כְּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִיםׂ אֶת־כָּל־ עֲמָלִּי וְאֻת כָּל־בִּית אָבִי: (נב) וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרֵא אֵפְרֵיִם כִּי־הִפְּרֵנִי אֵלֹהָים בָּאֵרֵץ עָנֵיִי:

And Yosef called the name of the first-born Manasseh: 'for God has made me forget all my toil, and all my father's house.' And the name of the second he called Ephraim: 'for God has made me fruitful in the land of my affliction.'

<u>בראשית פרק מה</u>

- ָה) וְעַתָּהוֹ אַל־תַּעֶצְבֹּוּ וְאַל־יִּחַרֹ בְּעֵינֵיכֶּם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתָי הֻנָּה כִּי לְמְחְיָה **שִׁלְחַנִי אֱלֹהִים** לְפְנֵיכֶם:
  - :ן) כִּי־זֶהָ שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד ׁ חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חָרָישׁ וְקָצְיר:
  - ָז) ווּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵילֶם לְשְׂוּם לְכֵם שְׁאֵרֵית בָּאָרֵץ וּלְהַחֵיִוֹת לְלֶם לִפְלֵיטָה גִּדֹלֶה:

5 And now do not be upset, nor let it trouble you that you sold me here, because **God sent me** ahead of you to preserve life. 6 For two years of famine in the land have already passed; and there are yet five years, in which there shall be neither plowing nor harvest. 7 And **God sent me ahead of** you to establish a foothold in the land, and to give you life, a great deliverance.

God does not whisper through the trees. His voice is not to be mistaken. When men hear it they fall to their knees and their souls are riven and they cry out to Him and there is no fear in them but only that wildness of heart that springs from such longing and they cry out to stay His presence for they know at once that while godless men may live well enough in their exile those to whom He has spoken can contemplate no life without Him but only darkness and despair. Trees and stones are no part of it. Cormac McCarthy, 'The Crossing'